

Barceloní de naixement i sitgetà d'adopció, l'Antoni Lostaló entén el Col·legi d'Arquitectes com **"un element de suport per a l'arquitecte, molt més que un lloc per portar-hi els plànols"**, cosa que ell sap molt bé, ja que, a més de disposar del seu propi despatx, és col·laborador habitual d'aquesta institució, com veurem més endavant.

Tot i que la seva formació és d'arquitecte, els primers projectes del nostre protagonista eren d'enginyeria: **"Vaig treballar durant set anys per a una empresa dedicada a la més pura enginyeria. S'hi feien projectes molt interessants des del punt de vista de la tecnologia, les estructures i els fonaments. Quan m'hi vaig incorporar, encara no havia acabat la carrera, i allí vaig adquirir uns coneixements molt amplis sobre construcció"**. L'únic que va trobar a faltar va ser **"l'estètica, i és que l'enginyer té una formació molt diferent a la de l'arquitecte. A ell el que li importa és el procés constructiu. Tanmateix, tots els companys enginyers que he tingut eren professionals molt competents, especialment a la firma IPB, des de la qual el meu equip va guanyar molts de concursos, com ara el del pirulí olímpic de Foster. Els arquitectes dissenyàvem l'edifici i els enginyers ens ajudaven perquè es mantingués la idea que havíem concebut, amb un respecte absolut pel projecte"**.

"Va ser mentre treballava per a aquesta empresa que em van encarregar tota la nova planta farmacèutica dels Oriach. Per tal de desenvolupar aquest projecte vam visitar l'antic laboratori de la firma i ens vam desplaçar a Alemanya per assessorar-nos sobre les noves tecnologies en indústria farmacèutica. Abans de començar a dibuixar, em vaig passar més de sis mesos documentant-me", ens comenta. El nostre convidat no amaga el seu gust per aquest tipus de reptes: **"És una manera d'avançar en la professió. Si t'encaixes només a fer una cosa, és clar que l'acabaràs fent molt bé, però t'empobriràs pel que fa a altres tipus de projectes"**. L'experiència de l'Antoni demostra que no té per què haver rivalitat entre gremis: **"Amb la retallada que s'ha dut a terme pel que fa a les atribucions de cada professional, s'ha estat conseqüent amb el contingut de les carreres. ¿Com era possible que un enginyer estigués dissenyant plans parcials si mai no havia estudiat urbanisme? Calia posar una mica d'ordre en aquestes qüestions, més tenint en compte que la integració a Europa obligarà a homogeneïtzar els oficis. El Consell Superior d'Arquitectes ja ha posat clarament sobre la taula la necessitat que cadascú tingui les seves competències"**.

El nostre interlocutor està capacitat per parlar-nos amb propietat sobre aquesta i altres qüestions relacionades amb el Col·legi d'Arquitectes, amb el qual té una estreta relació, en aquests moments al departament de visats, la qual cosa l'avalua a l'hora de constatar que **"la qualitat en l'exercici de la professió ha augmentat considerablement. Els projectes que ens arriben estan cada cop millor redactats i dibuixats, i no gràcies als programes de disseny assistit per ordinador, sinó a l'exhaustiu estudi al qual s'han sotmès. És clar que la informàtica ajuda, però cal tenir present que l'ordi-**

nador és tan llest com el qui s'hi asseu al davant, ni més ni menys".

Aquesta **"qualitat dels projectes"** topa amb la manca d'especialistes del món de la construcció: **"Abans es feia arquitectura a un ritme més relaxat. Avui dia el que mana són els diners; per tal d'amortitzar el capital invertit en qualsevol obra, cal treballar-hi de pressa. No podem oblidar que hi ha gent que durant la temporada alta treballa de cambrer i quan aquesta s'acaba obre una SL i fa de constructor. Com puc saber que aquesta persona serà capaç d'interpretar-me els plànols? Caldria regular la figura del constructor mitjançant uns estudis mínims"**.

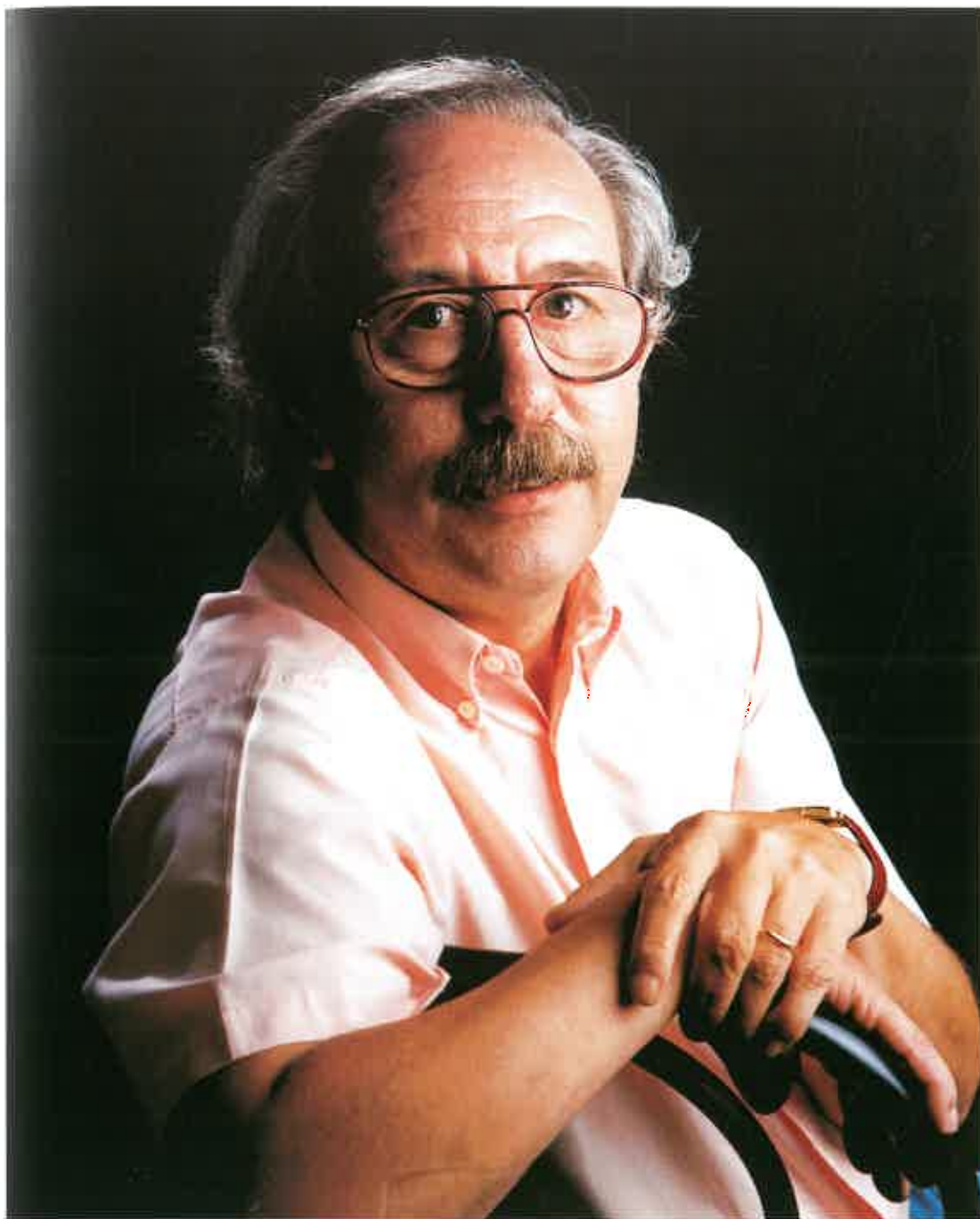
Un altre tema candent pel que fa a la construcció és la manca de sòl, la qual cosa apuja el preu de l'habitatge, especialment a la capital: **"Les ciutats sempre han estat pols d'atracció, perquè és on es concentren les indústries i els serveis, mentre que el conreu s'abandona cada cop més. Potser la solució per repoblar la resta de municipis catalans seria una bona política agrària, de manera que els pagesos no es veïessin obligats a deixar la terra"**.

El nostre convidat també ha treballat per a la secció de medi ambient del Col·legi, a través de la qual impartia classes: **"Eren cursos molt densos, on s'ensenyava als alumnes a desenvolupar un estudi d'impacte ambiental, que consisteix en un projecte paral·lel per anar corregint el que estàs fent. Cal tenir present que qualsevol obra té uns efectes importants en la població: les botigues s'omplen de pols, els cotxets dels nens tenen dificultats per circular... És clar que hi ha obres més complicades, com ara els camps de golf, que demanen la importació d'herba no autòctona, la contaminació dels aqüífers ..."**.

I és que **"desenvolupar un estudi d'impacte ambiental no és senzill. D'altra banda, conceptes com el de la sostenibilitat encara estan molt lluny del ciutadà, si bé a tots ens preocupa el trastorn del medi. I un exemple el tenim a Sitges, on d'aquí a deu anys triplicarem la població, cosa que ens fa preguntar-nos què passarà amb els serveis o amb les platges. Per conservar el Garraf, cal urbanitzar-lo, perquè el que no s'usa es crema. Un bosc s'incendia quan no s'hi deixen fer costellades; per què tenir-ne tanta cura, si no hi anem?"**

La comarca de l'Antoni pateix especialment el problema dels residus, a causa de l'existència d'un abocador on van a parar bona part de les deixalles de l'àrea metropolitana: **"S'ha aprovat la Llei de Recollida Selectiva d'Escombraries, però no existeixen llocs on abocar tots aquests residus. De tota manera, un cop disposem d'abocadors selectius, el problema serà com reciclem totes aquestes deixalles, perquè sempre que en un poble es vol instal·lar un cremador hi ha l'oposició dels veïns. Es promulguen moltes lleis, però després no disposem de recursos per aplicar-les"**.

De la mateixa manera, el nostre entrevistat ens mostra la seva preocupació per les responsabilitats del seu gremi: **"No ens donen les atribucions necessàries per exercir-les"**. Aquest és l'Antoni, un home compromès amb el seu col·lectiu i amb l'entorn català.

“Els projectes que ens arriben estan cada cop millor redactats i dibuixats, i no gràcies als programes de disseny assistit per ordinador, sinó a l'exhaustiu estudi al qual s'han sotmès”

Antoni Lostaló - Sitges (Garraf)